

РЕШЕНИЕ

№ 531

гр. София, 29.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 19.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **9653** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. чл. 27, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес [населено място], [улица], ет.4, офис 4, ЕИК[ЕИК], срещу Решение за възстановяване на акциз №РВА-5800-94/32-129778 от 02.05.2019г. на с.д. Директор на Териториална дирекция Югозападна, потвърдено с Решение №Р-705 от 29.07.2019г на Директора на Агенция Митници, с което по същество е отказано възстановяване на платен акциз за закупени тютюневи изделия в размер на 90437,69 лева.

В жалбата са развити съображения, че решението на Директора на АМ е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че решението противоречи на чл.17 б.б от Директива 2011/64 на ЕС, както и на чл.25, ал.1, от ЗАДС. Въз основа на изложеното се иска съдът да отмени Решение за възстановяване на акциз №РВА-5800-94/32-129778 от 02.05.2019г. на с.д. Директор на Териториална дирекция Югозападна, потвърдено с Решение №Р-705 от 29.07.2019г на Директора на Агенция Митници, с което по същество е отказано възстановяване на платен акциз за закупени тютюневи изделия в размер на 90 437,69 лева.

Ответникът Директорът на Агенция Митници моли съдът да остави в сила обжалвания административен акт като правилен и законосъобразен, тъй като не са налице отменителните основания на АПК и ЗАДС. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно е от представената с жалбата до съда документация, че жалбоподателят е подал искане с вх.№ ИВ-27-9/32-98724/02.04.2019 г. за възстановяване на 90 437,90лв. за следните акцизни стоки- 10 броя опаковки /0,200кг/ тютюн за пушене с търговска марка G. V. Y. с код по КН 24031910 и с акциз 30,40 лв. и 33373 броя опаковки / 166 865 къса/ пури В. с код по КН 24021000 и с акциз 45053,55 лв. и цигари с код по КН 24022090 общо късове 288920 и акциз 45353,74 лв. Посочената причина от оспорващия била, че описаните акцизни стоки – освободени от потребление, са били сред унищожените на 01.07.2016г. под митнически надзор тютюневи изделия. Унищожаването им е извършено на база подадено от дружеството искане по образец Приложение № 7с към чл.53а ал.1 и чл.53б от ППЗАДС за унищожаване на акцизни стоки с вх.№ 32-95320/06.04.2016г на Митница Столична. Била извършена документна проверка, завършила с протокол за отказ за възстановяване на акциз с №ИВ-27-9/32-98724/18.04.2019г., съгласно който към искането са приложени изискуемите документи по ППЗАДС, като АДД са с дата на издаване преди 01.04.2013г., с които тютюневите изделия са освободени за потребление, приложено е и искане за унищожаване на акцизни стоки вх.№ 32-95320/06.04.2016 г. и допълнение към искане за унищожаване № 32-183261/01.07.2016г. Дружеството било подало за тези стоки в Митница Столична описи на акцизни стоки с бандерол с изтекъл срок на валидност, съгласно чл.123 ал.4 от ЗАДС, съответно с вх.№ 32-58921/02.04.2015 г. за цигарите и тютюна за пушене и № 32-125023/02.07.2015г. за пурите.

От протокола за извършена експертиза на акцизни бандероли № 2016300/20.05.2016г. се установява, че процесните бандероли не са били включени в процедурата по чл.25 ал.1 т.1 от ЗАДС и не е извършвана проверка за автентичност на залепените върху тютюневите изделия бандероли, което действие е задължителна част по процедурата за унищожаване. Въз основа на изложеното било установено, че Е. И. Т. Б. некоректно е включил в искането си за унищожаване акцизни стоки, които са освободени от потребление. Според административният орган разпоредбата на чл.25 ал.1 т.1 от ЗАДС обхваща недължимост на акциз до освобождаване за потребление, поради което и липсвало правно основание за възстановяване на акциз на стоки, облепени с бандероли, които са освободени за потребление и унищожени в присъствието на митнически служители.

Решението на с.д. Директор на ТД Югозападна № РВА-5800-94/32-129778/02.05.2019 г. е връчено на оспорващия на 13.05.2019 г./ стр.22/. С жалба, депозирана на 28.05.2019г., дружеството оспорва посоченото решение пред Директора на Агенция Митници. С решение № Р-705/29.07.2019г Директора на АМ потвърдил решението на с.д. Директора на ТД Югозападна. Същото е връчено на 31.07.2019г./ стр.17/, а жалбата до съда е депозирана на 13.08.2019г, т.е жалбата е подадена в срок и е допустима.

Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗАДС до освобождаване за потребление на акцизните стоки лицензираните складодържатели и регистрираните лица не дължат акциз при унищожаване под контрола на митническите органи на акцизни стоки, включително, когато са облепени с бандерол, както и при бракуване и унищожаване на бандероли

при условията на чл. 27, ал. 7 и 8. В разглеждания случай, е безспорно установено, че обработеният тютюн е със запластен акциз от жалбоподателя, в качеството му на регистриран получател и опаковките, както на тютюна за пушене, така и на пурите и на цигарите, са облепени с бандероли. Съгласно чл. 4, т. 7 от ЗАДС "Бандерол" е държавна ценна книга, която доказва внасянето на дължимия акциз за освободените за потребление акцизни стоки, закупува се от Министерството на финансите и не може да бъде предмет на последваща сделка. Разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗАДС определя, че задължението за заплащане на акциз възниква от датата на освобождаване на акцизните стоки за потребление. Според чл. 20, ал. 2, т. 6 от същия закон „освобождаване за потребление” е извеждането от данъчен склад на акцизни стоки, облепени с бандерол. Следователно, нормата на чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗАДС предвижда освобождаване от акциз на стоки, които са облепени с бандерол, а по смисъла на чл. 4, т. 7 и чл. 20, ал. 2, т. 6 ЗАДС тези акцизни стоки, които са облепени с бандерол, са освободени за потребление. Поради това, незаконосъобразен е изводът на митническите органи, че в ЗАДС не е налице предвиден ред за възстановяване на акциз за унищожени, но освободени за потребление акцизни стоки. Изрично предвидената в правната норма недължимост на акциз за облепени с бандерол стоки представлява изключение от предвиденото в ал. 1 „до освобождаване за потребление”, което се потвърждава и от израза „включително”. Разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 1 ЗАДС следва да се тълкува и прилага в съответствие с чл. 4, ал. 7 и чл. 20, ал. 2, т. 6 от ЗАДС, с които е в пряка връзка. Едностранчивото тълкуване на чл. 25, ал. 1 от ЗАДС от страна на ответника и митническите органи, на първо място, води до подмяна на волята на законодателя и на второ място ограничава кръга на адресатите на нормата. Облагането с акциз на стоки на територията на Европейския съюз е регламентирано в Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 г., която съгласно чл. 48, § 1 следва да бъде транспонирана от държавите-членки най-късно до 01 януари 2010 г., с действие от 01.04.2010 г., както и в Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21 юни 2011 г. относно структурата и ставките на акциза за обработен тютюн, която кодифицира Директива 92/79/ЕС на Съвета от 19 октомври 1992 г., Директива 95/59/ЕО на Съвета от 27 ноември 1995 г. и Директива 92/80/Е. на Съвета от 19 октомври 1992 г. Съгласно т. 9 от мотивите на Директива 2008/118/ЕО акцизът е данък върху потреблението, поради което не може да се събира акциз за акцизни стоки, които при определени обстоятелства са били унищожени или безвъзвратно загубени. Цитираното съображение от мотивите на директивата е конкретно, ясно и има императивен характер. На следващо място, в чл. 11 от директивата е предвидено, че освен в случаите, посочени в член 33, параграф 6, член 36, параграф 5 и член 38, параграф 3, както и в случаите, предвидени в директивите, посочени в член 1, акцизът върху освободените за потребление акцизни стоки може, по искане на дадено заинтересовано лице, да бъде възстановен или опростен от компетентните органи на държавата-членка, в която тези стоки са били освободени за потребление, в определените от държавите-членки случаи и при условията, посочени от тях, с цел предотвратяване на всякакво възможно избягване на облагането или злоупотреби. Съгласно § 79 от ЗИД на ЗАДС (ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) този закон въвежда разпоредбите на Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 г. Следователно, законодателят е декларирал въвеждането на нормите от Директива 2008/118/ЕО и е изразил своята воля за това с § 79, като не е посочил изключения. Единствената правна норма в ЗАДС, предвиждаща освобождаване от

заплащане на акциз за акцизни стоки, които са унищожени под контрола на митническите органи, е чл. 25, ал. 1, която в частта по т. 1 следва да се тълкува в смисъл, че предвижда недължимост на акциз не само за стоки, които не са освободени за потребление, но и за такива, които са облепени с бандерол, какъвто е процесният обработен тютюн и са унищожени под митнически контрол. В този смисъл са и съображенията на Съвета, изразени в т. 9 от мотивите на Директива 2008/118/ЕО, в която не е предвидено разграничение между освободени и неосвободени за потребление стоки. С оглед характера на акциза като данък върху потреблението, с посоченото съображение е регламентирано, че не може да се събира акциз за акцизни стоки, които при определени обстоятелства са били унищожени или безвъзвратно загубени. Следователно, платеният акциз за такъв вид стоки подлежи на възстановяване. Във връзка със съображенията, от мотивите на Директива 2008/118/ЕО следва да се тълкува и чл. 11, който предвижда задължение за държавите-членки да определят случаи и условия, при които акцизът върху освободените за потребление акцизни стоки може, по искане на дадено заинтересовано лице, да бъде възстановен или опростен от компетентните органи на държавата-членка, в която тези стоки са били освободени за потребление.

Не се споделя от съда становището на процесуалния представител на ответника, изразено в представените по делото писмени бележки, че нормата на чл. 11 от Директива 2008/118/ЕО предоставя на държавите-членки една правна възможност, а не въвежда задължение за въвеждане на такава разпоредба. С чл. 11 е въведено задължение държавите-членки да определят редът и условията, при които „може” – при подаване на искане от лицето, да бъде възстановен или опростен от компетентните органи на държавата-членка, в която тези стоки са били освободени за потребление. Тези условия са предвидени в чл. 25, ал. 1 от ЗАДС.

С Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21 юни 2011 г. относно структурата и ставките на акциза за обработен тютюн са кодифицирани Директива 92/79/Е. на Съвета от 19 октомври 1992 г., Директива 95/59/ЕО на Съвета от 27 ноември 1995 г. и Директива 92/80/ЕС на Съвета от 19 октомври 1992 г., всяка от които, на основание чл. 2 от Акта за присъединяване на Р. Б. и Румъния и промените в Учредителните договори, следва да е транспонирана в българското право към 01.01.2007 г., доколкото не са предвидени изключения в Договора за присъединяване, протокол 6. В чл. 17, б. „б” от Директива 2011/64/ЕС, съответно в чл. 11 от Директива 95/59/ЕО, е предвидено „може се освобождава от акциз или да се възстановява вече платен акциз за следното: обработен тютюн, който е унищожен под административен надзор. Държавите-членки определят условията и формалностите за прилагане на горепосочените освобождавания или възстановявания.” Следователно, налице е конкретна, ясна разпоредба от директивата, която предвижда задължение за държавите-членки да определят условията и формалностите, при осъществяване на които и при поискване от заинтересованото лице да бъде освободен от акциз или да бъде възстановен вече платен акциз за обработен тютюн, който е унищожен под административен надзор. Цитираната норма на чл. 17, б. „б” от директивата не разграничава акцизните стоки, в частност обработения тютюн, в зависимост от това дали са освободени за потребление или не, напротив изрично предвижда възможността за възстановяване на платен акциз. Следва да се приеме, че това задължение е изпълнено от българския законодател с приемането на чл. 25, ал. 1 от ЗАДС. Именно поради това, тази норма от националното право следва да се тълкува не само заедно с разпоредбите на чл. 4, т. 7 и

чл. 20, ал. 2, т. 6 от ЗАДС, с които е в пряка връзка, но и в съответствие с разпоредбите от правото на ЕС, които следва да са транспонирани в националното ни законодателство. В противен случай, би било налице непълно и неточно транспониране на разпоредбите от Директива 2008/118/ЕО и Директива 2011/64/ЕС и за всеки правоприлагащ административен орган и за националния съдия би възникнало задължение да приложи предвиждащите права и задължения, ясни и конкретни норми от тези директиви, в т.ч. и т. 9 от мотивите на Директива 2008/118/ЕО и чл. 17, б. „б“ от Директива 2011/64/ЕС. В случая това не е необходимо, с оглед разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 4, ал. 7 и чл. 20, ал. 2, т. 6 от ЗАДС.

По гореизложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че в разглеждания случай са налице предпоставките за приложение на чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗАДС. Безспорно е установено, че процесният обработен тютюн, за който е заплатен акциз и съответно е облепен с бандероли, е унищожен под административен надзор, съгласно Протоколи от 01.07.2016 г. (л. 46-53 от делото), поради което за жалбоподателя възниква право да му бъде възстановен платеният за тази акцизна стока акциз в размер на 90437,69 лв. Поради това, и в тази част оспореното решение е незаконосъобразно, като противоречащо на материалния закон и следва да бъде отменено. Съгласно чл. 27, ал. 3, във вр. с ал. 4 и 5 от ЗАДС, недължимо платеният акциз се възстановява с акт на компетентния административен орган, поради което, на основание чл. 160, ал. 3 от ДОПК, преписката следва да се изпрати на Директора на ТД Югозападна за издаване на решение, с което по искане № ИВ-27-9/32-98724/02.04.2019 г. да постанови възстановяване на недължимо платен акциз в размер на 90437,69 лв., за описаните в същото акцизни стоки – обработен тютюн, а изложените мотиви в настоящето решение да се считат за задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед проверката, която съдът извършва по чл. 168 от АПК във вр. с чл. 146 от АПК, намира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган, в предвидената от закона форма, не са констатирани съществени процесуални нарушения на съдопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона, но е нарушен материалния закон.

Воден от орното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на И. Т. Б. "Е. „сът седалище и адрес [населено място], [улица],ет.4,офис 4, ЕИК[ЕИК], Решение за възстановяване на акциз № РВА-5800-94/32-129778 от 02.05.2019 г. на с.д. Директор на Териториална дирекция Югозападна, потвърдено с Решение №Р-705 от 29.07.2019г на Директора на Агенция Митници, с което по същество е отказано възстановяване на платен акциз за закупени тютюневи изделия в размер на 90 437,69 лева.

ИЗПРАЩА преписката на Директора на ТД Югозападна в Агенция „Митници“ за издаване на нов акт, при съобразяване с указанията по приложението на материалния закон.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: